

Nu, cititul nu este demodat!

Profesor, Alina STOIAN
Școala Gimnazială *Ion Mareș* Vulcana-Băi, Dâmbovița

Nu cred să existe ședință cu părinții sau întâlnire cadru didactic-părinte în care să nu îi sfătuim pe părinți să își îndemne copiii să citească! Răspunsurile sunt variate, dar se încadrează în anumite tipare: „Îl pun, dar nu pot sta cu ochii pe el să văd ce citește, avem atâtea de făcut!“, „Nu-i place să citească, stă mai mult la calculator“ (sau mai știu eu ce alt dispozitiv, ... android, iphone ... cu denumire imposibilă), „Suntem la serviciu, nu putem întotdeauna să verificăm dacă citește“, „E prea mic, citește el mai târziu“ sau „Nu-l puneți dumneavoastră la școală? Când să mai citească și acasă?“.

Și atunci, la ce bun cititul? De ce să mai citească?

Nu ați remarcat niciodată că cei mici vin acasă și folosesc niște cuvinte deosebite? Că le pronunță apăsător, să fie siguri că le-am auzit? Ba sigur că ați remarcat! V-au încântat și ați zâmbit și v-ați dat seama ce copii frumoși și isteți aveți! De unde le știu? Le-au reținut din ultimul text citit!!! Cel mai mare câștig al lecturii, al cititului acestuia care ne cam stresează pentru că ne este amintit prea des, este vocabularul copilului nostru! Există în lumea cărților așa o bogăție de vorbe ce așteaptă să fie culeasă și cei mai mulți dintre noi o ignoră! Noi, părinții, nu folosim acasă limbajul cel mai îngrijit. Nici nu trebuie să o facem! Însă trebuie să le inoculăm și noi, la rândul nostru, alături de învățător și profesori, dorința de a se exprima corect și de a avea un vocabular bogat: exprimarea corectă o pot deprinde ușor, fiind corecți și exersând, dar cititul de la școală nu este nici pe departe suficient. Vocabularul este în continuă dezvoltare. Aici, deprinderea copilului de a citi va face diferența. Un copil care citește are abilitatea de a comunica, de a se exprima cu ușurință, este creativ, pentru că poate apela la baza lui de date adunată din cărțile citite. Mai mult decât atât, este un copil dornic de mai mult, curios să afle tainele lumii care îl înconjoară, un copil care se va autodepăși. Copilul acesta este omul responsabil de mâine, cel în mâinile căruia îți lași cu încredere viitorul!

Haideți să creăm un echilibru între bunurile materiale pentru care muncim atât de mult, din dorința de a-i oferi copilului nostru „tot ce noi nu am avut noi“ (deși adultul din mine nu simte că i-a lipsit ceva în copilărie, chiar dacă nu dispuneam de atâtea mijloace și surse de informare), și cele spirituale. Putem să le oferim copiilor noștri o zi alături de Cenușăreasa? Sau o călătorie cu Micul Prinț prin galaxia lui? Îl putem da la Școala Vrăjitorilor alături de Harry Potter sau găsim undeva biscuiți care să îi facă mari, mici? Nu, nu putem, oricât am încerca! Le putem, în schimb, oferi o carte, o lume aventuroasă, altfel, cu eroi sau antieroi, cu povești vesele, care îi vor face să râdă în hohote, sau triste, care îi vor emoționa profund. Despre acestea din urmă vor spune că au fost urâte, că nu le-a plăcut să le citească, dar vor învăța negreșit că viața nu este întotdeauna frumoasă și dreaptă! Cărțile îi vor purta în universuri la care noi nu ne-am gândit! Haideți să le oferim aceste universuri! Să le oferim o carte în loc de alte daruri costisitoare, și nu neapărat cărțile copilăriei noastre, pe care să o citim împreună! Acesta este un timp câștigat realmente! Cu cât facem mai devreme lucrul acesta, cu atât mai repede se vor vedea beneficiile. De fapt, deprinderea aceasta de a citi se formează odată cu poveștile de noapte bună pe care noi le citim copiilor la culcare.

Indiferent de epoca în care trăim, cititul își va păstra importanța vitală în formarea ca om a copilului. Roadele lui sunt perene, înmulțindu-se neconștient! Deci nu, cititul nu e desuet, chiar dacă astăzi avem la dispoziție toată tehnologia din lume!